

هوالطیف

سلامت معنوی

سال سوم .خرداد ۱۳۹۵، شماره ۲۸
دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس- اداره سلامت معنوی

امام صادق (ع) می فرمایند:

"تعجب می کنم از کسی که فرار می کند از چهار چیز ، چگونه به طرف چهار چیز نمی رود؟!"

تعجب می کنم از کسی که از چیزی خائف است ، اما به این جمله از قرآن پناه نمی برد.

" حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيل "

زیرا حق تعالی بعد از این آیه می فرماید : " فانقلبوا بنعمه من الله و فضل لم يمسسهم سوء " یعنی خدای تعالی بر می گرداند آنچه را که از او می ترسیدند به نعمت از جانب خودش و فضیلتی که نتیجه اش این است که بدی آنها را مس نمی کند.

و تعجب می کنم از کسی که از چیزی غمگین است و کلمه ی طیه ی

" لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ "

را نمی گوید چون خداوند در عقب این ذکر می فرماید " و نَجِّينَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ " یعنی مایوس را با گفتن این ذکر از غم نجات دادیم و همچنین مومنین اگر این ذکر را بگویند از غم نجات پیدا می کنند.

و تعجب می کنم از کسی که دیگران بخواهند به او مکرری برسانند و او را اذیت کنند و او نمی گوید :

" أَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَاد "

تا او از مکر ایمن شود. زیرا پروردگار متعال می فرماید : " فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا "

یعنی خدای متعال نکه می دارد گوینده ی این ذکر را از بدبهای مکر آنها.

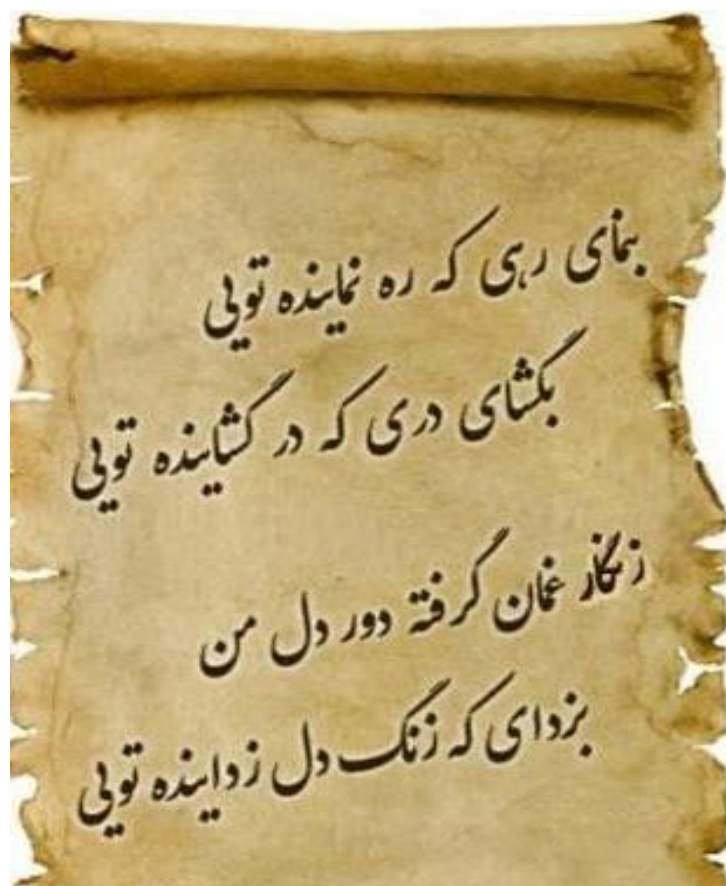
و تعجب می کنم از کسی که دنیا و زینت دنیا را بخواهد و نمی گوید " مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ " زیرا خداوند

در پی این جمله ی آن شخص می گوید " فعسى ربى ان يوتين خيرا " " یعنی خدای تعالی می دهد به کسی

که این جمله را بگوید بهتر از آنچه به آن ثروتمندان داده است!"

در آدمی عشقی و دردی و تقاضایی هست که اگر صد هزار عالم ملک او شود ، نیاساید و آرام نیابد. این خلق به تفضیل در هرپیشه ای و صنعتی و منصبی و تحصیل نجوم و طب و غیرذلک می کنند و هیچ آرام نمی گیرند زیرا آن چه مقصود است به دست نیامده است آخر معشوق را دل آرام می گویند یعنی که دل به وی آرام گیرد پس به غیر چون آرام و قرار گیرد؟ این جمله خوشی ها و مقصودها چون نردبانی است و چون پایه های نردبان جای اقامت و باش نیست ؛ از بهر گذشتن است . خنک او که زودتر بیدار و واقف گردد تا راه دراز برو کوتاه شود و درین پایه های نردبان عمر خود را ضایع نکند .
(فیه مافیه)

شگفتا از من

که تو کلم بر مردم است و تو قعم از خدا !

که هر آنچه خواسته ام کرده ام با لفظ اگر خدا بخواهد !

که تنها اندوه را به مهمانی خداوند میبرم و سهم شادیم را نمی پردازم !

که لقمه های مردم را می شمارم و هدایای بیشمار خداوند را از یاد میبرم !

